

VYJÁDŘENÍ ŠKOLITELE

Šárku Petříkovou jsem poznal od jejího dětství z letních kurzů v Písku jako člověka, který od velmi mladého věku žil hudbou a houslemi. Její cesta byla nejednoduchá, školení na Liberecké konzervatoři ji převedlo k profesionálnímu onemocnění, jehož zhojení předpokládalo mravenčí a časově náročnou práci, kterou jsem v té době nemohl vykonat. Jsem hluboce vděčen kolegovi Jaroslavovi Foltýnovi, že se úkolu ujal a úspěšně ho završil. V bakalářském cyklu Šárka Petříková úspěšně studovala u Jiřího Panochy a když se rozhodla v magisterském studiu pokračovat v mé třídě, uvítal jsem to jako uzavření pomyslného kruhu Šárčina vývoje. Mohl jsem navázat na výsledky předešlého studia a snažit se dál rozšířit její výrazové možnosti.

Je mi líto, že komise neuznala Šárku Petříkovou za hodnu absolutoria v Sále Martinů. Příčinu vidím v tom, že Šárka nemá ve svém projevu sebejistou pódiovou machu a je daleka toho, aby se o ni pokoušela. Nikdy jsem se ani nepokusil ji k tomu přimět. To je samozřejmě mínus pro lidi, poslouchající hlavně očima. Jsem rád že ji to nijak neodradilo a že se dokázala nadchnout pro skladby, které hrála. Její přístup ke studiu byl příkladný.

V Praze 30. května 2018

Prof. Jindřich Pazdera